

Bestiari

L'ABELLA

El romaní florit és ple de borinots rossos i d'abelles groguinesques que xuclen amb el seu z u m z u m e i g persistent el polsim fecund de les flors blavoses vehementment, sense interrupció. Són abelles neguitoses que fressegen enmig dels arbres del jardí i, ballant de flor a flor, en l'escomesa s'emporten tot el nèctar valuós, que han d'utilitzar ben just quan tornen de fosc cap als seus ruscós bosc endins. Són abelles

ordenades i fidels que solquen l'airecel amb dolça càrrega i repton els obstacles amb fermesa, sense adonar-se que potser després cauran, vençudes per la seva pròpia feina o per l'agra grapada del destí. Són abelles que reneixen dia a dia de les cel·les recloses de la nit i surten en volades matutines i cerquen el preuat tresor que les alena a tornar al laberint de bresca i mel, havent ja perseguit l'olor daurada de la flor del narcís o la del saule.

Mariàngela Vilallonga

